

Nr 575

Av herr **Gustafson** i Göteborg **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 97, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

Det finns för närvarande en särskild grupp av skattskyldiga som är klart missgynnade i fråga om Ortsavdragen vid beskattningen. Vi syftar på de ensamstående barnförsörjarna (änka, änking eller annan ogift skattskyldig med minderårigt barn). Enligt nu gällande regler har dessa skattskyldiga i princip endast rätt till samma Ortsavdrag som gift skattskyldig *under förutsättning* att de har s. k. husföreståndarinna eller hembiträde anställd i sin tjänst. Vid den statliga inkomstbeskattningen gäller dock att ensamstående barnförsörjare utan hembiträde har rätt till ett Ortsavdrag som med 50 % överstiger det Ortsavdrag som gäller för ensamstående utan barn.

Såsom framhållits i de likalydande motionerna I: 369 och II: 455 vid innevarande riksdag är de gällande reglerna otidsenliga. Övervägande antalet fall inom den grupp det gäller utgöres av ensamstående mödrar. Dessa löser oftast vårdproblemet för barnen på annat sätt än genom anställande av hembiträde, och dessa vårdformer är i de allra flesta fall lika kostnadskrävande som ett hembiträde. En väsentlig sak är dessutom att bristen på hembiträden i våra dagar helt enkelt framtvingar andra lösningar av vårdproblemet för barnen. Då den bakomliggande motiveringen för det högre Ortsavdraget i "husföreståndarinnefallet" är, att de ökade kostnaderna därigenom skall kompenseras, kräver konsekvensen, att kostnaderna även i de andra fallen bör kompenseras genom det högre Ortsavdraget.

I de förenämnda motionerna har föreslagits att en Ortsavdragshöjning för ifrågakvarande skattskyldiga skulle genomföras vid den statliga beskattningen och att motsvarande problem vid den kommunala beskattningen borde upptas till prövning i samband med det då aviserade förslaget om en allmän höjning av de kommunala Ortsavdragen. I prop. nr 97 har förslag framlagts om en allmän höjning av sistnämnda Ortsavdrag. För den ensamstående skattskyldiga med barn har i propositionen föreslagits den justeringen, att samma regler skall införas vid den kommunala beskattningen som vid den statliga, alltså att vederbörande skulle medgivas ett Ortsavdrag som med 50 % överstiger det för övriga ensamstående gällande avdraget. Även om en justering sådan som den i propositionen föreslagna måste betraktas som ett steg i rätt riktning, kan vi icke finna den helt tillfredsställande. En likställighet mellan å ena sidan gift skattskyldig och

å andra sidan den grupp av skattskyldiga, som här berörts, är av de skäl som ovan angivits starkt motiverad. Vi föreslår därför en sådan ändring av propositionen att ensamstående skattskyldig med minderårigt barn skall åtnjuta kommunalt ortsavdrag med samma belopp som det för gift skattskyldig gällande. Rätten till detta högre ortsavdrag bör begränsas till att gälla den som är vårdnadshavare för barnet och där rätt till allmänt barnbidrag förelegat för barnet. Detta högre ortsavdrag torde vidare begränsas till skattskyldiga med förvärvsarbete utanför hemmet.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts prop. nr 97 måtte besluta sådan ändring att ogift skattskyldig (varmed jämställes änka, änklings eller frånskild) med förvärvsarbete utanför hemmet och med hemmavarande barn, som stått under hans vårdnad och för vilket rätt till allmänt barnbidrag förelegat, skall medges samma ortsavdrag som det för gift skattskyldig gällande.

Stockholm den 29 mars 1957

Sven Gustafson
i Göteborg

Gerda Höjer

Ture Königson

Brita Elmén

N. Stenberg

Gustaf Kollberg

Sven Wedén

Erik Strandh
